

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9068 af 15/09/1987 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-49-87 om handicappet barn - tabt arbejdsfortjeneste - respirationslidelse - selvstændig virksomhed - merudgifter ved forsørgelsen

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 20009-87

Ankestyrelsens principafgørelse O-49-87 om handicappet barn - tabt arbejdsfortjeneste - respirationslidelse - selvstændig virksomhed - merudgifter ved forsørgelsen

Resume:

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under en moders besøg på Rigshospitalet hos barn med respirationslidelse kunne ydes med 2/3 af hendes nettoindtjening i familiens kiosk.

Der kunne endvidere ydes hjælp til dækning af familiens rimelige udgifter til pasning af det ældste barn.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

05-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992 - § 48, stk. 1

Sagsfremstilling:

Et ægtepar søgte hjælp til betaling af udgifter til ung pige i huset og til aflønning af vikar for hustruen. Parret havde to børn, hvoraf det yngste fra fødslen havde alvorlige vejrtrækningsproblemer, som medførte, at han måtte indlægges på Rigshospitalet, og at han sandsynligvis i mange år ville være afhængig af respiratorbehandling.

Ægteparret drev selvstændig virksomhed, bl.a. en kiosk, som de drev i fællesskab. På grund af hustruens fravær fra hjemmet i forbindelse med besøg hos barnet på hospitalet søgte ægteparret om hjælp til dækning af udgifter til ung pige i huset og til aflønning af vikar for hustruen.

Det sociale udvalg bevilgede hjælp i henhold til bistandslovens § 48, stk. 1, til befordringsudgifter i forbindelse med forældrenes besøg hos barnet under indlæggelsen og til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for moderen fra barselperiodens udløb, beregnet ud fra samme beløb, som barseldagpengene var beregnet efter.

Det sociale udvalg ydede endvidere hjælp efter bistandslovens § 46, stk. 2, til betaling af en ung pige i huset fra 1. oktober 1986 indtil barselorlovens ophør, fra hvilket tidspunkt udvalget skønnede, at familien med to børn under alle omstændigheder ville have haft udgifter til pasning.

Socialudvalget gav afslag på hjælp til aflønning af vikar.

Amtsankenævnet henviste i afgørelsen til bistandslovens §§ 33, stk. 1, nr. 1, 46, stk. 2, 40, stk. 2 og 48, stk. 1, og pålagde socialudvalget at yde hjælp til udgift til ung pige i huset også efter barselorlovens ophør samt fra dette tidspunkt at yde hjælp til rimelige udgifter til vikar i henhold til bistandslovens § 40, stk.

2, indtil der skete ændringer i ansøgerens situation, som enten kunne begrunde ophør eller ændring af bevillingen.

Nævnet lagde vægt på, at situationen for ansøgerne ikke kun var af midlertidig karakter, og fandt, at socialudvalget skulle sørge for, at ansøgeren fik mulighed for at bevare hjemmet og eksistensgrundlaget intakt, hvilket skønnedes påkrævet for at muliggøre det yngste barns udskrivelse fra sygehus til eget hjem og for at bevare trygge rammer for det andet barn.

Det sociale udvalg anførte ved indankningen, at der i sager, hvor problemerne er af varig karakter, ikke kan ydes hjælp efter bistandslovens § 40, stk. 2, til det pålagte formål, og at der kun kan ydes hjælp til tabt arbejdsfortjeneste til en af forældrene, idet man i modsat fald vil komme til at yde mere varig økonomisk støtte til den selvstændige virksomhed.

Udvalget fandt endvidere, at det var principielt forkert at yde hjælp til ung pige i huset, idet familien uanset det yngste barns alvorlige handicap skulle have afholdt udgifter til pasning af børnene og til hjælp i hjemmet efter moderens barselperiodes op-

Afgørelse:

Ankestyrelsen finder, at det sociale udvalg bør yde hjælp efter bistandslovens § 48, stk. 1, til moderen som kompensation for tabt arbejdsfortjeneste under hendes besøg hos det yngste barn på Rigshospitalet. Ud fra oplysningerne om hyppigheden af hendes besøg, som det sociale udvalg har godkendt ved at yde hjælp til transportudgifterne, fastsætter Ankestyrelsen, at hjælpen bør udmåles til et beløb, der svarer til 2/3 af hendes nettoindtjening (dvs. efter fradrag af skat) i familiens kiosk.

På baggrund af problemer med pasning af det ældste, nu 3 årige barn under moderens ophold hos det yngste barn på Rigshospitalet finder Ankestyrelsen endvidere, at det sociale udvalg bør yde hjælp efter bistandslovens § 48, stk. 1, til familiens rimelige udgifter til pasning af det ældste barn. Ankestyrelsen finder ikke grundlag for at tilsidesætte amsankenævnets afgørelse om, at hjælpen ydes til en ung pige i huset fremfor til hjælp til familien i en del af ugen.

Såvel hjælpen til kompensation for tabt arbejdsfortjeneste som hjælpen til pasning af det ældste barn bør ydes i den tid, hvor der på grund af det yngste barns indlæggelse på sygehus må anses for at være behov herfor.

Ankestyrelsen har lagt vægt på, at betingelserne i bistandslovens § 48, stk. 1, må anses for opfyldt, idet familiens behov for hjælp er affødt af det yngste barns handicap, der efter det oplyste er sammenligneligt med de handicap, som i øvrigt kan begrunde hjælp efter bestemmelsen. Endvidere har Ankestyrelsen lagt vægt på, at barnet under opholdet på Rigshospitalet fortsat må anses for forsørget i hjemmet, da det er planen at overflytte ham til det lokale sygehus og senere udskrive ham til hjemmet.

Ankestyrelsens afgørelse medfører ikke pligt for familien til at tilbagebetale hjælp, der er ydet i medfør af amsankenævnets afgørelse.